

ONDORT MASUMU

TANIYALIM

9. MÂSUM ,

İMAM MUSA KAZİM (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

9. MÂSUM , İMAM MUSA KAZİM (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Dadver, Mehdi, 1318 -

Ondört Mâsumu Taniyalim 9. Mâsum, İmam Musa Kazim (a.s)/by Mehdi Dadver; Translated by Muhammed Mucahidi - M. Cevad İslami.-Qum: Ansariyan, 2005.

40 P. Illustrated (Ondört Mâsumu Taniyalim (a.s); 9)

ISBN: 964-438-709-0 (Vol.9)

Original adı: اشنائى با معصومين - معصوم نهم - حضرت امام موسى كاظم(ع)

1. Musa ibn Jaffar(a.s) Seventh Imam, 128 - 183 A.H. - Biography.
2. The Fourteen Infallibles - Biography. I. Mucahidi, Muhammed, Tr.
II. İslami, M. Cevad, Tr. III.Title. IV.Title: Ondört
Masumu Taniyalim; 9.

297.956

BP46

زندگانی چهارده معصوم(ع) - (۱-۱۴) ترجمه ترکی استانبولی

معصوم نهم - امام موسى كاظم(ع)

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM (1-14)

9. Mâsum - İmam Musa Kazim(a.s)

Sayyid Mehdi Dadver

Çeviri: Muhammed Mucahidi - M. Cevad İslami

Yayınlayan: Ensariyan Yayinlari - Kum

1.Baskı. 1372 - 1414 - 1993

2.Baskı. 1384 - 1426 - 2005

Matbaa: Negeen

Tiraj: 1000

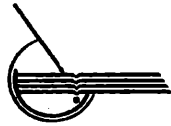
Sayfa Sayisi: 40

Boy: 162x229 mm

ISBN: 964-438-700-7 [14Vol. Set]

ISBN: 964-438-709-0 [Vol.9]

BÜTÜN HAKLARI MAHFUZDUR

ENSARIYAN YAYINLARI

P.O. Box 187

22 SUHEDA CAD. KUM

IRAN ISLAM CUMHURİYETİ

Tel: 0098 251 7741744 Fax: 7742647

Email: ansarian@noornet.net

www.ansariyan.org & www.ansariyan.net

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARİYAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً.

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır: Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s)dır. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehli Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hücet'ül islam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehli Beyt'in(as) izinden gidenlerden eylesin.

İhlas ile hizmet bizden, tevfik Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ

M. Cevad İSLAMİ

DOĞUMU:

Hicri 128.yılın sefer ayının 7 sinde pazar günü Mekke ile Medine arasındaki Ebva denilen yerde Hamide adlı bir hanımdan dünyaya geldi ve 21 yaşında imam oldu.

Ebu Basir şöyle der: "İmam Cafer Sadık (a.s) ile birlikte hacc yolculuğunda iken Ebva denilen topraklara ulaştık. Sabah kahvaltısından sonra Hazrete;" Allah sana bir erkek çocuk ihsan etti, "haberini verdiler. O, sevinerek karısı Hamide'nin yanına gidip çok geçmeden güleryüzle dönerek bize şöyle buyurdu: "Allah bana bir çocuk ihsan etti ki Allah'ın en iyi hediyesidir. Annesi oğlunun dünyaya geldiğinde onun secde ettiğini ve Allah'a şükrettiğini söylüyor. Bu onun İmam olduğunun belirtisidir".

Hz.Sadık(a.s) Medine'ye girdikten sonra, üçgün sofrayı açarak tüm fakir ve yoksulları çağırdı. Yakup Sarrac şöyle der: "Birgün Medine'de İmam Sadık'ın yanına gitmiştim. Onu, oğlu Musa Kazım'ın salıncağının yanında gördüm. Selam verdiğimde güleryüzle cevap vererek şöyle buyurdu: "Benden sonraki İmam'ın yanına gelerek ona selam ver." Ben yanına giderek selam verdim ve açık bir dille kendisi şöyle buyurdu: Allah'ın sana ihsan ettiği kıza iyi isim koymamışsın. Git adını değiştir." Hz.Musa Kazım'ın annesi bir cariye olduğu halde İmam Sadık(a.s)'ın gölgesinde dini konular hakkında öyle eğitilmiş ve şuurlanmıştı ki Hazret kadınlara, dini konuları ondan öğrenmelerini emretmişti.

İmam Musa Kazım'(as)ın yaşantısını iki bölüme ayırabiliriz:

1- İmametten önce, Medine'de babasının hizmetindeki 20 yıllık dönem.

2- Mücadele, zindan ve sürgünün başlangıcı olan ve imamlık zamanını kapsayan dönem.

HZ.MUSA KAZIM(AS)'IN AHLAKİ ÖZELLİKLERİ:

Onun zayıf bir bedeni ama güçlü bir ruhu vardı. Elbisesinin altından sert bir elbise giyerdi. Yaya olarak yürür, sürekli halka selam verirdi. Ailesini sever, onlara saygı gösterir, fakirleri ve yoksulları düşünür, akşamları sırtında yemek taşıyarak, gizlice onların kapısına bırakıp, bazılarına aylık verirdi.

Ashabından biri onun sabrı hakkında şöyle der: "Ahlakıyla düşmanı utandırırdı." Medine'de İmam'ı her gördüğünde önünü keserek kötü sözler söyleyen bir adam vardı. İmam'ın ashabı; "İzin verin onu cezalandıralım", deyince İmam; Onu kendi başına bırakınız ve karışmayınız", diye buyurdu. Birkaç gün geçtiği halde o adamdan hiçbir haber alınmadı. İmam onun durumunu sorduğunda, Medine dışındaki mezrasına gittiğini söylediler. Hazret merkebine binerek tarlaya doğru gitti. O adam İmam'ı gördüğünde, uzaktan; "Benim tarlama girme, ben seni, babanı ve dedelerini kendime düşman biliyorum," diye bağırdı. İmam, yaklaşarak selam verip durumunu sordu ve tatlı bir dille şöyle buyurdu: "Bu tarla için ne kadar para harcadın?" O da "100 dinar" dedi. "Ne kadar kâr bekliyorsun?" diye sorduğunda 200 dinar dedi. İmam içinde 300 dinar bulunan bir keseyi ona vererek şöyle buyurdu; Bu parayı al ve tarla da senin olsun".

Uzun bir süredir İmam'a kötü sözler söyleyen bu küstah adam, böyle birşeyi beklemediğinden, çok utanarak İmam'ın elini öpüp ondan özür diledi. Hazret Medine'ye döndüğünde şöyle buyurdu: "Kötülüğü kendinizden böyle uzaklaştırın." Bu nedenle "Kazım". (Yani kızgın olduğu halde sinirini yenen kimse) lakabıyla tanınır O, kötülükler karşısında iyilik yapardı. Öyleki düşmanı onun karşısında utanırdı. Akrabalarına iyilikler yaparak şöyle buyururdu: "Aralarında düşmanlık olanlar birbirleriyle karşılaştıklarında tokalaşmalıdırlar. Böylece düşmanlıkları ortadan kalkacak hepsi rahat ve mutlu olacaklardır".

İMAM MUSA KAZİM (A.S)'İN CÖMERTLİĞİ:

Halkın indinde O, cömertliği ve bağışlamasıyla ünlüydü. Bin köle azat etmiş, sorunu olanların sorunlarını çözüp, borçluların borcunu ödemişti. İbn-i Şehr Aşub şöyle der: Birgün halife Mansur İmam'ı sarayına çağırarak Nevruz bayramında yanına oturarak kendisine getirilen hediyeleri almasını emretmiş, İmam istemediği halde kabul etmek zorunda kalarak oturmuştu.

Resmi selam törenine katılan eşraf ve soylular Mansur'un emriyle getirdikleri hediyeleri İmam'a verdiler. Mansur'un memurlarından biri İmam'a getirilen hediyelerin adını yazarak not etmekle görevlendirilmişti. Sonunda yaşlı bir adam gelerek şöyle dedi:

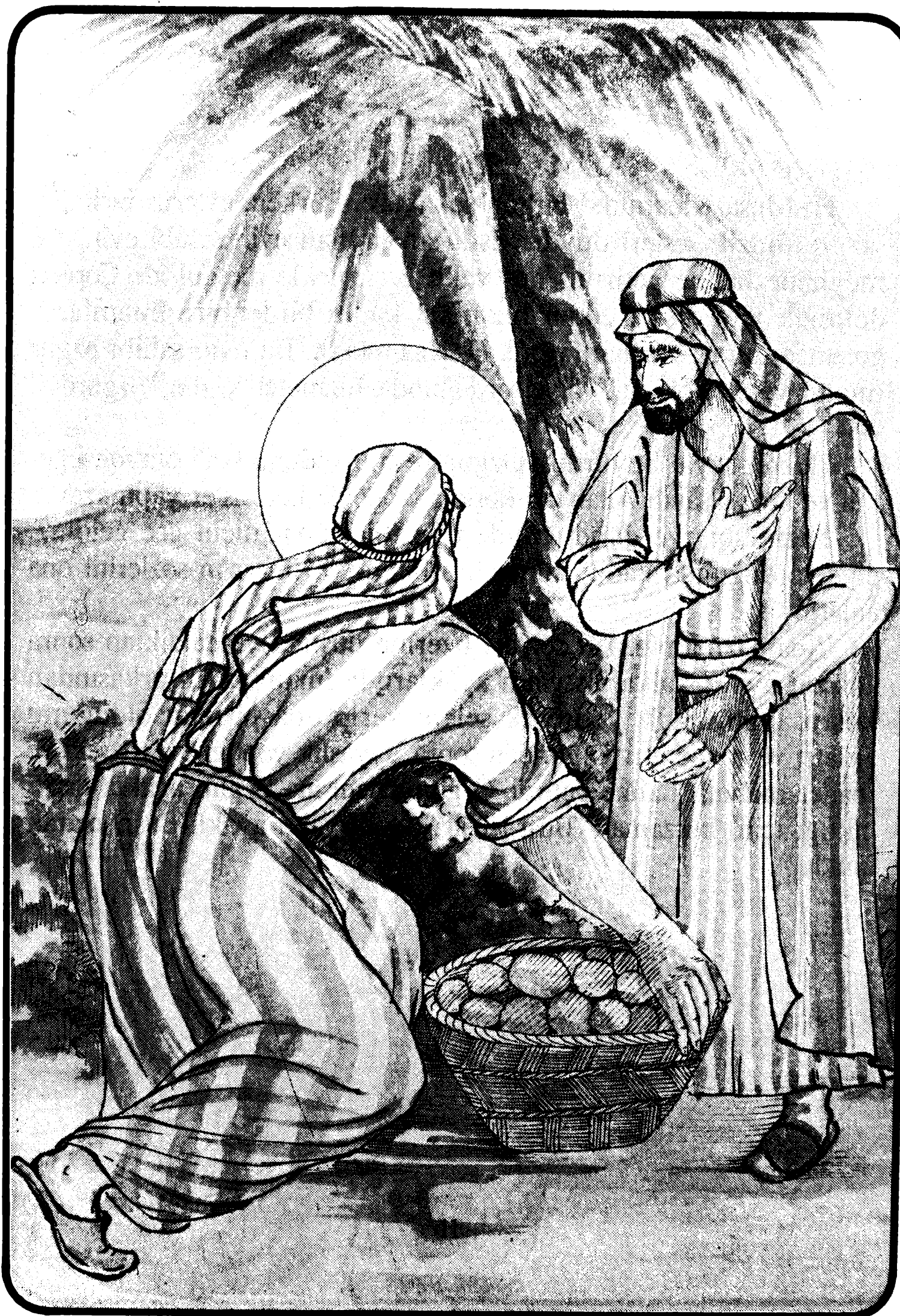
"Ey Resulullah'ın oğlu! dünya malından sana verecek bir şeyim yok. Ama deden İmam Hüseyin(as) hakkında okuduğum şiirlerden sana hediye getirdim." O adam şiirleri okuduğunda İmam üzülerək ağladı. Hz.Musa Kazım(as) Mansur'un görevlisine; "git ve ona de ki bu hediyeleri ne yapmamız gerekir?" Adam gidip geri döndükten sonra şöyle dedi: Emir, onları sana bağışladığını ve kime istersen verebileceğini söyledi." İmam, bu fakir ve yaşlı adama dönerek şöyle buyurdu: "Ceddim Hüseyin hakkında okuduğun şiirlerden dolayı, fakirlikten kurtulman için tüm bu hediyeleri sana bağışlıyorum."

İMAM MUSA KAZİM(A.S) GEÇİMİNİ ÇALIŞARAK SAĞLARDI:

Hz.Musa Kazım(as) geçimini sağlamak için kendisine ait olan bir tarlada ekincilikle uğraşırdı. Bazen aşırı çalışmaktan bedeni kan ter içinde kalırdı. Birgün ismi "Bataini" olan ashabından biri onunla işi olduğundan İmam'ın tarlasına gitti. Hazret'i çalışıp zahmet çekerken gördüğünden üzülerək şöyle dedi: "Sana feda olayım! Niçin bu gibi işleri başkalarının yapmasına izin vermiyorsunuz?"

O, şöyle buyurdu: "Niçin başkalarına yaptırayım ki? Halbu ki benden daha faziletli insanlar bile bu gibi işlerle uğraşmıyorlar mıydı?" "Kimler uğraşıyordu?" diye sorduğumda, İmam şöyle cevap verdi:

Resulullah(sa.v) ve Emir-ül müminin Hz.Ali(as) ile tüm baba ve dedelerim. Çalışma ve zahmet Allah'ın peygamberleri ile vasilerinin işlerindendir. Allah'ın mümin kulları geçimlerini kendi elleriyle sağlamak için her zaman çalışarak zahmet çekerlerdi."

İMAM MUSA KAZİM (A.S)'İN TEBLİĞ TARZI:

Hız.Musa Kazım(as) birgün sokakta yürürken, evlerin birinden saz ve müzik sesleri duydu. Eşraftan sayılan evin sahibi evini bir meyhane haline getirmiş hoş vakit geçirmekle meşgul idi. Çöpleri dökmek için dışarı çıkan hizmetçi kadın birdenbire İmam(as)'ı görünce durarak selam verdi. Hız.Kazım(as); "Bu evin sahibi özgür müdür yoksa köle mi?" diye sorduğunda, hizmetçi Kadın, "özgürdür" dedi.

Hazret şöyle buyurdu: "Özgür ve hür olduğu belli oluyor. Eğer kul ve köle olsaydı Allah'tan korkar ve böyle kötü işler yapmazdı".

Hizmetçi eve döndüğünde ev sahibi ona "niçin geç geldin?" diye sorduğunda kadın' tüm olup biteni ve İmam'ın sözlerini ona anlattı.

Adam, İmam(as)'ın sözleri üzerine düşünceye daldıktan sonra ansızın ayağa kalkarak yalın ayaklarıyla İmam(as)'ın arkasından koştu. İmam(as)'a yetişerek selam verip ona pişman olduğunu anlattı ve tövbe etti. O günden sonra, ayyaşlık yaptığı evi mescid ve ibadet mahalli haline getirdi. O günün anısına (Yalın ayakla dışarı çıktığı için) her zaman "Büşr-i Hafî" (yani yalın ayaklı Büşr) olarak anıldı.

İBADET VE TAKVASI:

İmam Musa Kazım(a.s) takva ve ibadeti ile meşhur idi. Söz meclislerinde ondan bahsedildiğinde; onun hakkında; Allah'a kulluğa ve ibadete aşıktır, derlerdi.

Şeyh Müfid onun hakkında şöyle yazar: Kendi zamanının halkı içersinde ençok ibadet edeni idi. Geceleri Allah'a ibadetle meşgul olurdu. Allah'ın karşısında secdeye kapandığında secdelerini uzatarak öylesine ağılardı ki mübarek sakalı ağlamaktan ıslanırdı. Sünni alimlerinden biri olan Şelbenci onun hakkında şöyle yazmıştır: İmam Musa Kazım(a.s) zamanın halkının en çok ibadet edeni ve marifet sahibi olanı idi. O, Herkesten daha bilgili oluşu ve cömertliği ile tanınırdı. Fakirlere yardım eder ve zamanının çoğunu Allah'a kulluk ve ibadet ile geçirir şöyle derdi: "Allah'ım! Ölümü bana kolay kıl ve kıyamet günü beni affeyle."

Allah'a olan sevgisiyle herkesi şaşırtırdı. Zindanda Fazl adlı gardiyanı ağlatmış, Harun'un özel cariyesinin gönlünü celbetmişti. Kadın ağlayarak Harun'un yanına dönmüş, İmam(a.s)ın hapse atılmasından dolayı, Harun'a itiraz etmişti.

FAH OLAYI:

Abbasi devleti tarafından Ali(as)'ın evlatlarına yapılan zulüm ve haksızlıklardan dolayı İmam Musa Kazım(as)'ın emriyle Medine Şialarından Hüseyin bin Ali, 300 kişiyle birlikte Abbasi halifesi Hadi'nin aleyhine kıyam etmişlerdi. Sonunda Hadi'nin askerleri onları Fah denilen yerde kuşatarak katliam edip başlarını keserek esirlerden bir gurupla birlikte Hadi'nin yanına gönderdiler ve Hadi esirlerin tümünün öldürülmesini emretti. Bu olay, Fah olayı ve Hüseyin bin Ali' de Fah şehidi olarak anıldı.

BAGDATA İLK HİCRETİ:

Hicri 158 yılında Mansur ölünce oğlu Mehdi halife oldu. O, halkı aldatan siyasetiyle kendini halka dindar biri olarak tanıtıyordu ama o, bir münafıktı.

Hükumeti ele geçirdiğinde İmam'ın şiileri olan siyasi suçluları serbest bırakarak zorla ele geçirilen malları sahiplerine geri iade etmişti, ancak Ehli Beyt(a.s)'ın aleyhine şiirler yazan şairlere de değerli hediyeler verdirdi. Örneğin; Buşar bin Bord'a 70 000 ve Mervan'a 100 000 dirhem hediye etmişti.

Müslümanların Beyt-ül Mal'ını kendi zevkleri uğrunda harcardı. Mesela oğlu Harun'un düğün töreninde 50 milyon dirhem harcamıştı.

Birgün casusları ona İmam(as)'ın şöhretini ve halkın ona olan sevgisini haber verdiklerinde sinirlenerek, İmam'ın Medine'den Bağdat'a getirilerek hapsedtirilmesini emretti. Ebu Halid şöyle der: Birgün İmam Musa Kazım(a.s), beraberindeki memurlarla birlikte benim "Zubale" deki evime geldiler.

İmam(as) memurların dalgın olduğu bir fırsatta benden bazı şeyleri satın almamı istedi. Ben ise çok üzgündüm ve ağlıyordum. Bana doğru dönerek şöyle dedi: "Benim için endişelenmeyin. Çabucak döneceğim. Filan gün ve filan yerde beni bekle". Ben onun buyurduğu gibi gidip beklerken, İmam(as)'ı kervanın başında gelirken görünce çok sevindim. İlerleyerek elini öptüğümde şöyle buyurdu: "Ey Ebu Halid! Beni tekrar Bağdat'a götürecekler ve o yolculuktan artık geri dönmeyeceğim."

İmam'ın serbest bırakılmasının sebebini araştırdığımda, Mehdi'nin İmam(as)'ı hapsettidiğı gece, rüyasında Hz.Ali'(as)'ın sinirli bir çehreyle onu azarladığını ve onun ise o sabah İmam(as)'ı serbest bırakarak ihtiram ile Medine'ye geri gönderdiğini öğrendim.

İmam Musa Kazım(as) sıkı bir kontrol altında olduğu halde halkı hidayete ulaştırarak aydınlatmaya çalışıyordu. Kısa bir süre sonra Mehdi ölmüş ve onun yerine oğlu Hadi geçmişti. Hadi, babasının aksine gizli, açık kötü işler yaparak, Ali(as)'ın evlatlarıyla açıkça mücadele ederdi. Yaptığı acımasız işlerin en kötüsü "Fah olayı" idi ki Kerbela faciasından sonra ikinci tarihi olay olarak nitelendirilmiştir.

Hadi, acımasız ve hilafete yakışmayan biri idi. Kendi zevki ve sefası için aşırı miktarda para harcıyordu. Kendini öven şairlere ve şiir yazıp onun gözüne girenlere bolca bahşişler veriyordu. Hadi Hicri 170 yılında ölünce yerine Harun geçti. O sıralarda İmam Musa Kazım(as) 42 yaşlarında idi.

Harun'un dönemi Abbasilerin kudret ve saltanatının zirveye ulaştığı dönem idi. Harun halktan biat aldıktan sonra İran'lı Yahya Bermeki'ye tam yetki verip kendine vezir yaparak, Beyt-ül malı harcamaya koyuldu. O zamanlar Beyt-ülmal'ın gelirleri çok olduğu halde hepsini kendi zevk-u sefası yolunda harcıyordu. O kadar ki bir öğün yemeğinin masrafı 4000 dirhemi aşıyordu.

HARUN'UN ALİ(A.S)'İN EVLATLARINA YAPTIĞI BASKILAR:

Harun, Ali(a.s)'in evlatlarının Abbasiler'e karşı mücadeleleri karşısında endişeleniyor ve o da ne olursa olsun halkı Ali(a.s)'in hanedanından uzaklaştırmaya çalışıyordu.

Ali(a.s)'in evlatlarının aleyhine şiirler yazarak hicveden şairlere bol bahşış veriyordu. Örneğin; Mansur Ali(a.s)'in evlatlarının aleyhine şiirler yazan bir şaire hazineden her istediğini vermelerini emrederdi.

Şia ve Ali(a.s)'in evlatları olan seyyidleri Bağdat'tan Medine'ye sürgüne gönderdi. Harun'un Horasandaki valisi olan Hamid bin Kahtabe, Abdullah Bezzar Nişaburi'ye şöyle anlatıyordu: "Harun'un Tus'da (Bugünkü Meşhed) her yıl gittiği büyük bir bağı vardı. Birgün gece yarısı beni çağırarak şöyle dedi: "Bize ne kadar vefakarsın?" Ben ise "canım ve malım size feda olsun" dedim. Daha sonra; "Başka?" dediğinde, "karım, çocuklarım ve namusum" dedim. "Daha başka?" dedi. Ben ise "dinim ve mezhebim" dediğimde başını kaldırarak gülüp şöyle dedi: "İşte şimdi istediğimi söyledin. Bu kılıcı al ve kölemin sana diyeceklerini uygula."

Köle beni içerisinde Ali'nin evlatlarından yaşlı ve genç 60 kişinin hapsedildiği bir eve götürmüştü. Daha sonra her biri evden dışarı çıktığında köle, onları öldürmemi emretmişti. Ben de onun emirlerini yerine getirdim. Onları öldürdükten sonra cesetlerini evin avlusunda önceden hazırlanmış olan kuyuya attım. Ey dost! Bu olay aklıma geldiğinde bedenim titriyor."

Harun kötülük ve çirkin işlerinde, İmam Hüseyin(a.s)'ın kabrini ziyaret etmemeleri için, onun kabrini ve etrafındaki evleri yıkmalarını emretmeye kadar ileriye gitmişti.

HAZRETİN MUHALEFETİ:

Hız.Musa Kazım(a.s)'ın böyle tamahkar ve cani bir hükümeti kabul etmeyeceği, dolayısıyla da sessiz kalmayacağı açıkça belliydi. Bu yüzden onların karşısında durarak uygun gördüğü her yerde onların kötülüklerini sayar ve onları rüsvay ederdi. O, ashabına Harun'a yapılan tüm yardımlarını kesmelerini emretti. Aynı şekilde ashabından olan Safvan'a şöyle buyurdu: "Sen develerini Harun'a kiralamandan başka her yönüyle iyi bir adamsın." Safvan ise, "ben ona sadece Hacc yolculuğu için deve kira veriyorum ve onunla yolculuğa dahi gitmiyorum," dedi.

Hız.Musa Kazım(a.s) şöyle buyurdu:" Ey Safvan! develerin kirasını almak için Harun'un hacc yolculuğunda ölmeyerek dönmesini mi istiyorsun?"

Evet, dediğimde o:"

"Kim zalimlerin yaşamasını isterse, onlardandır." diye buyurdu.

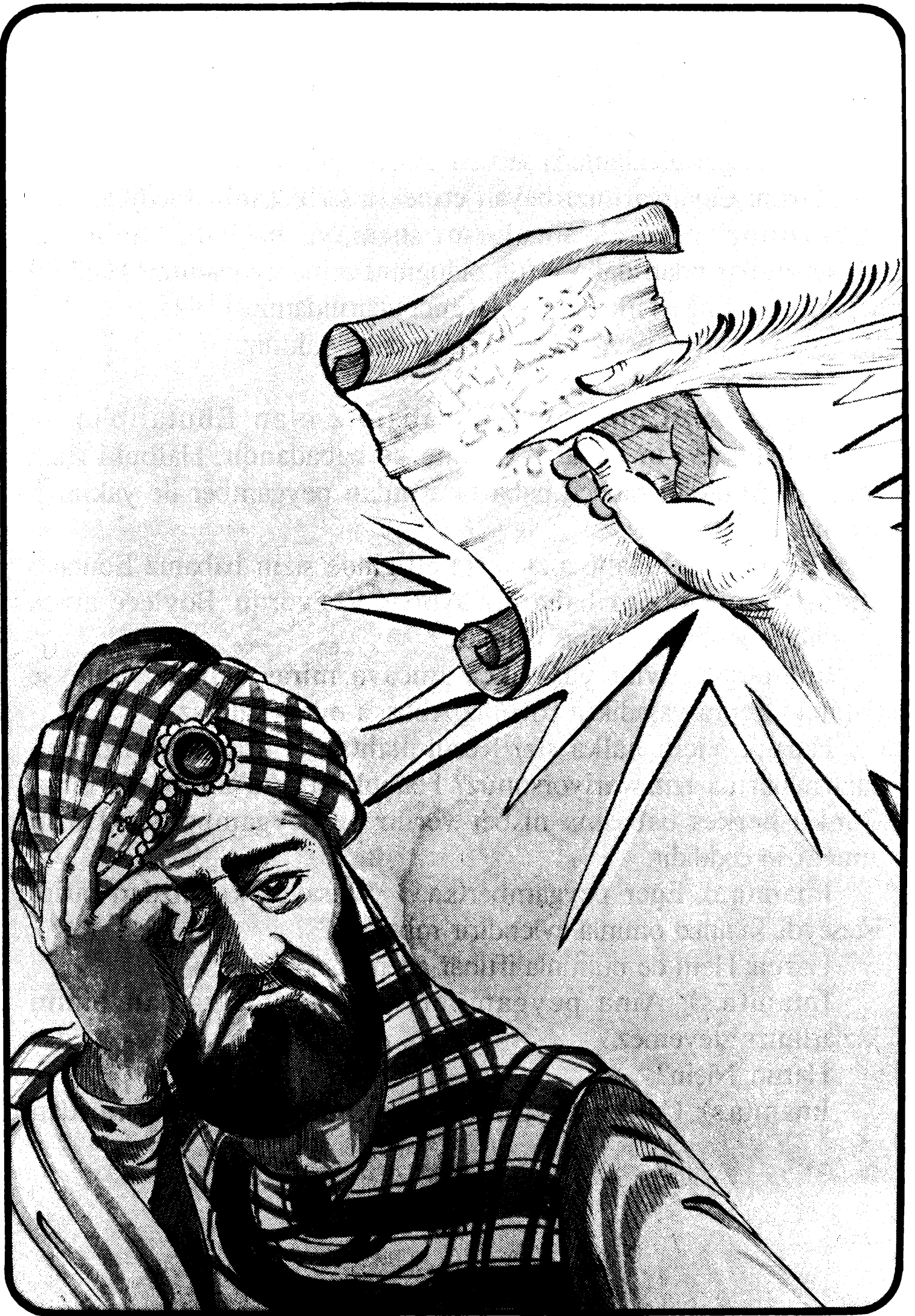

Safvan, araç gereçlerini onun develeriyle hacca götürecek olan Harun'la, anlaşma imzaladığı halde, İmamla aralarında geçen konuşmadan sonra tüm develeri satınca, Harun kendisini çağırarak ona kızdı. Harun, develeri niçin sattığını sormakta çok ısrar ettiği halde O, cevap vermedi. Harun sonunda sebebini anlayarak ona şöyle dedi: "Eğer eskiden beri varolan dostluğumuz olmasaydı seni öldürmelerini emrederdim. Sana bu emri kimin verdiğini çok iyi biliyorum. Sana bu emri Musa bin Cafer verdi." İmam(a.s) Harun'un karşısında durarak hiçkimseye onunla işbirliği yapmasına izin vermiyorduydu da mümin ve takvalı bazılarına Harun'un hükumetine sızarak bazı görevleri kabullenmeleri, sorunlarda dostlarına yardım etmeleri ve alınan kararlardan dostlarının da haberdar etmelerini emrederdi. Mesela; Ali bin Yaktin'e Harun'un vezirliğinde kalarak şialarına ve dostlarına yardım etmesine izin vermişti. Birgün İmam(a.s) ona şöyle yazmıştı: "Bizimle birlikte olduğunda bizim gibi, onlarla olduğunda ise onlar gibi abdest al. Harun'un seni denemek için verdiği hediyeleri al ve geri gönderme."

HARUN'UN, HAZRETE SORDUĞU SORULAR VE ONUN CEVAPLARI:

Harun, İmam(a.s)'ı kendi sorduğu sorularla cevapsız bırakmak için elinden geleni yapıyor ancak onun ilim deryasına yaklaştığı her defasında çaresiz kalarak rezil oluyordu. Örneğin; Birgün İmam(a.s)'ı Medine'den Bağdat'a getirterek sohbet etmeğe başladı.

Harun: Size uzun bir süredir zihnimi meşgul eden bir konuda soru sormak istiyorum. Rica ederim cevap veriniz.

İmam: Eğer açıklamada serbest olacaksam, cevap veririm.

Harun: Cevaplarınızı beyan etmekte serbestsiniz. İstediklerinizi buyurunuz, diyerek sorularını sormaya başladı: Niçin siz, Abbasoğullarından daha üstün olduğunuza inanıyorsunuz? Halbuki hepimiz aynı ağaçtanız. Yani Haşimoğullarındanız.

İmam(a.s): Biz peygambere sizden daha yakınız.

Harun: Nasıl?

İmam(a.s): Çünkü bizim babamız olan Ebutalib'in ve Resulullah(s.a.v) in babası bir anne ve babadandır. Halbuki sizin babanız Abbas'ın sadece baba tarafından peygamber ile yakınlığı vardır.

Harun: Resulullah(s.a.v) vefat ettiğinde sizin babanız Ebutalib ölmüştü ama bizim babamız Abbas yaşıyordu. Böylece amca yaşadıkça oğullarına miras kalmaz.

İmam(a.s): Evlat yaşadıkça amcaya miras kalmaz. Öyleyse Fatıma-i Zehra yaşadıkça babanız Abbas'a miras kalmaz.

Harun: Niçin halka sizi Resulullah(s.a.v) in evlatları olarak çağırmalarına izin veriyorsunuz? Halbuki siz Ali'nin evlatlarısınız. Çünkü herkes babasına nisbet verilir ve peygamber(s.a.v) sizin annenizin ceddidir.

İmam(a.s): Eğer peygamber(s.a.v) yaşasaydı, kızınızdan birini isteseydi, kızınızı onunla evlendirir miydiniz?

Harun: Hem de bununla iftihar ederdik.

İmam(a.s): Ama peygamber(s.a.v) hiçbir zaman bizim kızlarımızı isteyemez.

Harun: Niçin?

İmam(a.s): Çünkü peygamber(s.a.v) bizim anne tarafımızdan

bile olsa babamızdır. Ama senin baban değildir. Öyleyse ben kendimi Resulullah'ın oğlu olarak tanıtabilirim.

Harun İmam'ın bu sağlam cevapları karşısında susarak kendinden birşeyler istemesini söylediğinde; Ben, sizden birşey istemiyorum. Bizi işlerimizi kolayca yerine getirmede serbest bırakın, yeter, dedi.

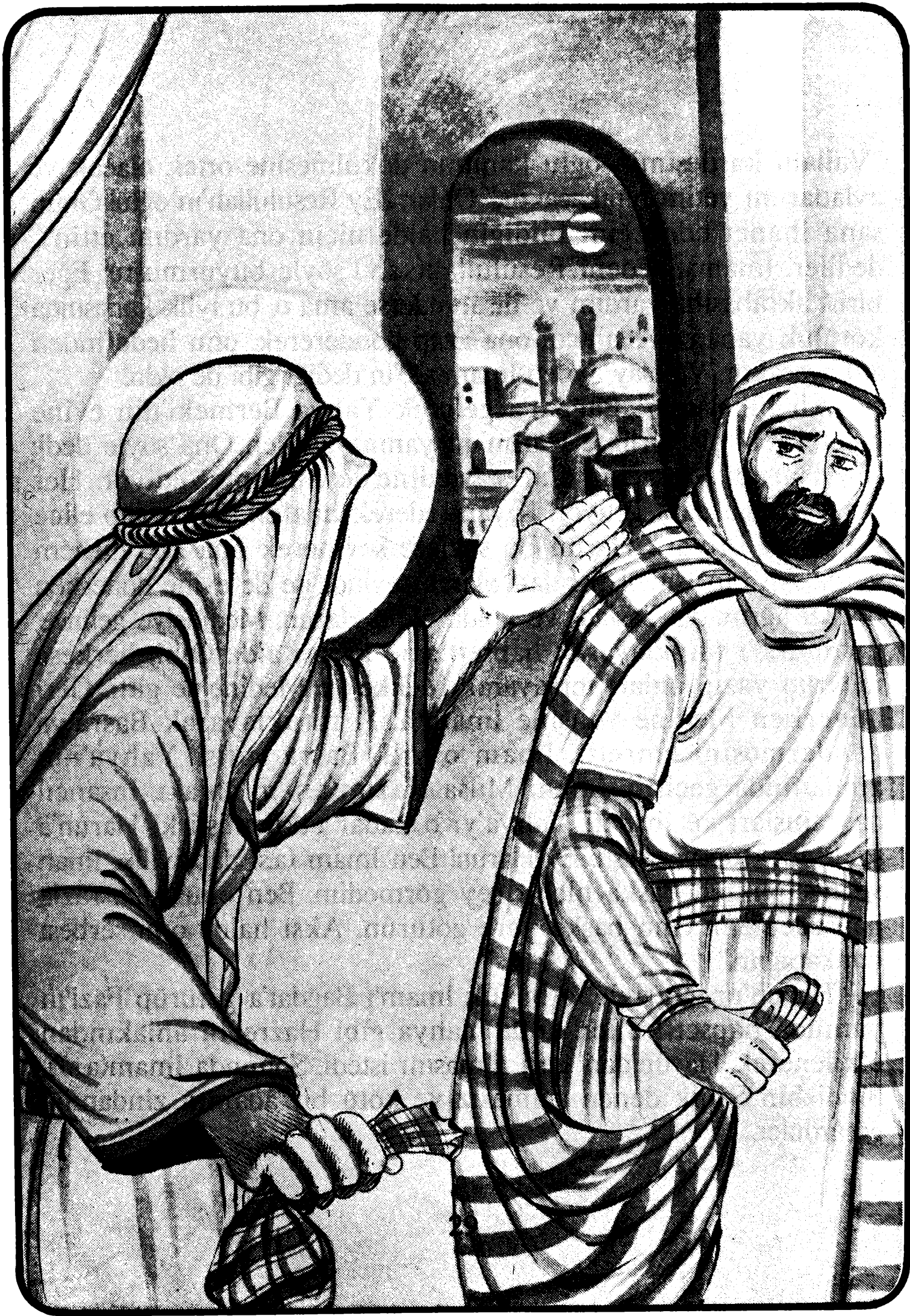
YEĞENİN İHANETİ:

İmam Musa Kazım(a.s)'ın yeğeni Ali bin İsmail, Harun'un dostları tarafından Bağdat'a davet edilmişti. O, Bağdat'a giderek Musa bin Cafer(a.s)'ın durumunu Harun'a anlatacaktı. Onun davetinden haberdar olan İmam Musa bin Cafer(as) onu çağırarak; "nereye gitmek istiyorsun? diye sorduğunda;" Bağdat'a gitmek istiyorum, dedi. İmam'ın; "Niçin gidiyorsun?" sorusuna; "Borçluyum, belki para kazanarak borçlarımı ödeyebilirim," diye cevap verdi. İmam'ın; "Ben tüm borçlarını ödeyerek, ailenin masraflarını karşılayabilirim," önerisini kabul etmeyerek gitmek hususunda ısrar etti. İmam(a.s)a; "Gitmekte kararlıyım ve sizden bana bazı tavsiyelerde bulunmanızı istiyorum," dedi.

İmam Musa Kazım(a.s): "Sana kanıma ortak olmamanı tavsiye ediyorum, çünkü sonu iyi değildir." dedi. Ali bin İsmail kendi kendine; Ne demek istiyor acaba? Bana tekrar nasihatlerde bulun, dediğinde, İmam yine aynı cümleyi dedi. O, Hazretin olayın gelecekteki akışını bildiğinden habersizdi.

Ali bin İsmail, onun huzurundan ayrılmak isterken Hazret ona çocuklarının harcaması için 300 dinar verdi. O da parayı alarak ayrıldı.

Daha sonra İmam(a.s) oradakilere dönerek şöyle buyurdu:

"Vallahi kardeşimin oğlu kanımın dökülmesine ortak olacak ve evlatlarımı yetim bırakacaktır." Onlar; "Ey Resulullah'ın oğlu! Onun sana ihanet edeceğini bildiğin halde niçin ona yardım ettin?" dediler. İmam; "dedem Resulullah(s.a.v) şöyle buyurmuştu: Eğer birisi akrabasına yardım ve ihsan ederse ama o, bu iyilik karşısında kötülük yaparsa Allah(cc) ona azap göndererek, onu hedefinden alıkoyacaktır. Ve olay aynen İmam(as)'ın dediği gibi de oldu.

Ali bin İsmail Bağdat'a gelerek Yahya Bermeki'nin evine giderek onunla birlikte Harun'un yanına gittiler. Ona şöyle dedi: "Ey Harun! Musa bin Cafer Medine'de hükümet ediyor. Her taraftan ona para geliyor. Kıyam ederek hilafeti sizden alıp eline geçirmek istiyor." Harun bu sözlere sevinerek ona 200 dirhem verdi. Ali bin İsmail paraları alarak sevindi ise de evine dönerken boğazı ağrımaya başladı ve yolda öldü. Harun, Medine'ye gelince, İmam(a.s)'ı tutuklayarak hapsedirme kararı aldı. O yıl, herkese mektup yazıp onları toplayarak Mekke ve Medine'ye gitti. Geri dönerken Medine valisine İmam(a.s)'ı tutuklayarak Basra'ya göndermesini emretti. İmam o yılı, Basra valisi Yahya'nın zindanında geçirdi. İmam Musa Kazım(a.s)'ın ahlakı, insancıl davranışları ve ibadeti Yahya'yı o kadar etkilemişti ki Harun'a şöyle mektup yazmıştı: Ey Harun! Ben İmam (as) dan iyilik, iman ve neciplikten başka hiçbir şey görmedim. Ben onu daha fazla hapsedemem. Onu başka yere götürün. Aksi halde onu serbest bırakacağım."

Harun'un emriyle, o büyük İmam'ı Bağdat'a götürüp Fazl'ın yanında hapsedtirdiler. O da Yahya gibi Hazret'in ahlakından etkilenererek Harun'dan geri almasını istedi. Sonunda İmam(a.s)'ı, Sindi bin Şahik denen acımasız ve kötü bir adamın zindanına götürdüler.

ZINDANDAKİ DİRENİŞİ:

Harun, ne olursa olsun İmam(a.s)'ın nazarını kendisine çekmek istiyordu. O, birgün Yahya bin Halidi, Musa bin Cafer(a.s)'ın kendisinden afdilemesini sağlaması için zindana gönderdi. Ama İmam(a.s) buna razı olmadı. Hz.Musa Kazım(a.s), Harun'a şöyle yazdı: Zaman bana ne kadar zor geçiyorsa sen o kadar refah ve bollukta yaşayacaksın. Zorbaların ziyana uğrayacağı günü bekle ki ikimiz de göreceğiz.

O, hiçbir şekilde zalim Harun'a teslim olmuyor, en ağır şartlar ve zindanın kötü durumunda dahi Harun'a boyun eğmeyerek aynı şekilde mukavemet ve direniş gösteriyordu.

ZINDANLARININ SIK SIK DEĞİŞME SEBEBİ:

Zindanlarının değiştirilmesinin sebebi, Harun'un gardiyanlarının İmam(a.s)'ı öldürmek istememeleri ve bu cinayeti kabul etmemeleri idi. Ama sonunda Sindi isimli katil ruhlu kişi Hazret'i zehirledi.

Harun, yalancı şahitler sayesinde, İmam(a.s)'ın zindandaki ölümünün eceli ile olduğunu göstermeye çalışıyor, böylece hem bu cinayetten sıyrılmak hem de Şiaların isyanını önlemek istiyordu. Ancak bu işi başaramadı. Sonunda Bağdat'ta Harun'un akrabalarından biri olan Süleyman'ın liderliğinde ayaklanma başlamıştı. Cenazesini gizlice gömmek istiyorlardı fakat başaramadılar. Harun, İmam(a.s)'ın ölümüne yas tutanların safına katılmak zorunda kalarak cenaze törenine katıldı. Sonunda Hz.Musa Kazım(a.s) halkın üzüntü ve matem duyguları içerisinde Kazımeyn şehrinde toprağa verildi. Kabri şimdi Şiaların ziyaretgahıdır.

İMAM MUSA KAZİM (A.S)'İN ASHABI:

Babası İmam Cafer Sadık(a.s) vefat ettiğinde onun öğrencileri Hz.Musa Kazım(a.s)'a yönelerek 33 yıl onun ilminden faydalandılar. Bu alimlerden bazıları şunlardır:

1- İbn-i ebi Umeyr: Bu şahıs üç İmam (Musa Kazım (a.s) İmam Rıza (a.s) ve İmam Cevad(a.s)'ın) ilminden yararlanmıştır. O, zamanının ünlü alimlerindendi ve ondan da birçok hadis nakledilmiştir.

Bazıları o zamanın hükumetine, bu adamın Irak şiilerini tanıdığını bildirdiklerinde, onu tutuklayarak, tanıdığı adamların isimlerini söylemesini istediler. O, teslim olmadığından, elbiselerini çıkararak hurma ağacına bağlayıp, yüz kırbaç vurdukları halde hiçbirşey söylemedi.

Şeyh Müfid şöyle der: Bu büyük sahabeyi 17 yıl hapsedip tüm malını aldılar. Bu kadar zor şartlar altında kaldığı halde hiçbir söz söylemedi.

2- Ali Yaktin: İmam Sadık(a.s)'ın dostlarından ve ashabından idi. Mervan onu takip ederek yakalamak istediye de o kaçtı ve karısı ile çocuklarını Medine'ye gönderdi. Emeviler devrilip yerine Abbasiler geçince Kufe'ye dönerek, Abbasilerle yakın irtibatta bulundu ve devlet makamlarında önemli görevler alarak şiilere büyük yardımlarda bulundu.

Harun, onu kendine vezir olarak seçmişti. Ama o aslında İmam(a.s)'ın memuru idi. İmam Musa Kazım(a.s)'ın kendisine verdiği emirleri yerine getirir yordu.

O, defalarca Abbasilerden uzaklaşmak istediye de İmam(a.s) bunu engelledi. O, İmam(a.s) zindanda iken öldü ve Ehli beyt (a.s)'ın eserlerinden olan kitaplar geride bıraktı.

3- Mümin-üt Tâk: O, İmam Sadık(a.s) ve İmam Musa Kazım(a.s)'ın ashabından idi. İmam Sadık(a.s) onu ashabının büyüklerinden sayarak çok önem verirdi. Mümin, sohbet ve tartışmalarda güçlü deliller getirerek herkesi mağlub ederdi.

İmam Sadık(a.s) onun hakkında şöyle buyurdu: "Mümin tıpkı avının üstüne inen bir şahin gibidir."

4- Hişam bin Hakem: Tartışmaların üstadı idi. İmam Sadık(a.s) ilmi bir sorunu çözmesi için onu gönderirdi. O, imamet tartışmalarında üstad ve hazırcevap idi. Tevhidi ve itikadi konularda hüner sahibiydi. Bir çok kitap yazarak, çeşitli alimlerle birçok tartışmalarda bulunmuş ve hepsini yenilgiye uğratmıştır.

İMAM MUSA KAZİM(AS) DAN KISA SÖZLER:

- 1- Aleyhinize de olsa her zaman hakkı söyleyiniz.
- 2- Adil bir rehber gördüğünüzde Allah(cc)'a bu nimetinden dolayı şükrediniz.
- 3- Mazlumun hakkını almak için zalimlerle çarpışın.
- 4- En iyi cömertlik, mazluma yardım etmektir.
- 5- Dünya yumuşak ve güzel bir yılanı benzer, ama içinde öldürücü bir zehir vardır.

KİMLİĞİ:

Adı: Musa

Lakabı: Kazım

Künyesi: Ebul Hasan

Doğumu: Hicri 128.yıl

İmamet süresi: 35 yıl

Ömrü: 54 yıl

Şehadeti: Hicri 182' de Abbasi halifesi Harun'un emriyle zehirlenerek şehid edildi.

Defnedildiği yer: Irak – Kazımeyn

AŞAĞIDAKİ SORULARI DİKKATLE CEVAPLAYINIZ

- 1- İmam(as) düşmanlara nasıl davranırdı?
- 2- Tebliğ metodu nasıldı?
- 3- İlk kez hangi halifenin emriyle, Bağdat'a götürüldü?
- 4- Harun niçin Ali(as)'ın evlatlarına kötü davranırdı?
- 5- Hazret zindanda Harun'a ne yazdı?